

ת"פ 57014/12/13 - מדינת ישראל נגד אמיל דנילוב,

בית משפט השלום באילת

22 יוני 2015

ת"פ 57014-12-13 מדינת ישראל נ' דנילוב

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עורכי הדין שחר עידן, איציק אלפסי וזהר אזרואל
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

אמיל דנילוב, ת.ז. 303328991
ע"י ב"כ עו"ד שאול פורת
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישומים וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן החובק שלושה אישומים, בביצוע שלוש עבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושתי עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. אישום ראשון - בתאריך 19.7.2013 בשעה 5:07, נכנס הנאשם לאחד מחדרי מלון לאונרדו פלזה באילת, בכך שפתח את דלת החדר שהייתה סגורה אך לא נעולה, וגנב מתוכו מכשיר טלפון נייד מסוג איפון 5. בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה.

אישום שני - בתאריך 20.7.2013 בשעה 5:27, נכנס הנאשם לאחד מחדרי מלון רויאל ביץ' באילת, בכך שפתח את דלת החדר שהייתה סגורה אך לא נעולה בעת שדיירי החדר ישנו במיטתם, וגנב שני מכשירי טלפון נייד מסוג איפון 5, מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי סמסונג, כסף מזומן (3,000 ₪; 600 אירו ו-400 דולר), המחאה ותכשיטים (עגילים, זוג טבעות, צמיד ושני שעונים). בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה.

אישום שלישי - בתאריך 21.7.2013 בשעה 6:40, נכנס הנאשם לאחד מחדרי מלון דן באילת, בכך שפתח את דלת החדר שהייתה סגורה אך לא נעולה בעת שדיירי החדר ישנו במיטתם ונס מהמקום רק לאחר שאחד מהדיירים התעורר, לקול הרעשים שהקים הנאשם, וצעק לעברו. בשל כך, הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד זהר אזרואל, עתרה לקביעת מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל וביקשה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות. נטען כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מניעים כלכליים; הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. אין בעברו של הנאשם הרשעות קודמות. נמסר כי הנאשם לא עשה שימוש בהמחאה. התובעת הביעה הסתייגות מהמלצות שירות המבחן והפנתה לפסיקה מטעמה.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד שאול פורת, לא הקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אך סבר כי בנסיבותיו, ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית עליו צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי. נטען כי הנאשם פעל מסיבות כלכליות, על רקע מצוקת משפחתו ומאסרו הממושך בכלא צבאי. צוין כי הגם שהרכוש הגנוב לא הושב, לא נעשה שימוש בהמחאה והנאשם ביטא את רצונו לפצות את המתלוננים. צוין גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, לקיחת אחריות, הבעת החרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן והשתתפות בקבוצה טיפולית ויציבות תעסוקתית שנמשכת מזה כשנה כעובד במסעדה באילת. נמסר כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות.

5. הנאשם הביע צער על מעשיו וטען כי התחיל דרך חדשה בחייו.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחמי הענישה ההולמים למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים החברתיים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחמים לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או

לחומרה בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושג על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40 לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחמי הענישה

7. כתב האישום מונה כאמור שלושה אישומים נפרדים. על אף שקיימים קווי דמיון ברורים בין האישומים, כל אישום מתייחס לקרבנות שונים, במועדים שונים ובמקומות שונים. משכך, סבורני כי נכון לראות כל אחד מהאישומים המפורטים בכתב האישום כאירוע נפרד, המצדיק התייחסות עונשית נפרדת, בהתאם להוראות סעיף 40(ב) לחוק העונשין ועל כן אקבע מתחם עונש הולם לגבי כל אחד מהאישומים, בהתאם לעבירות הכלולות בו, בנסיבות ביצוען (ראו: ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.08.2014)).

אבהיר כי נפקות קביעה זו, היא תכליתית-פונקציונאלית, כאשר התיבה "אירוע" בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין מוגדרת באופן רחב מהגדרת "מעשה" לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. מדובר בכלי עזר, הנועד לסייע בהבניית שיקול הדעת השיפוטי, ולא לשנות מהעונש המרבי שניתן להטיל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.2014)).

8. מתחמי העונש ההולמים יקבעו בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט מתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחמי העונש ההולמים.

9. **הערכים החברתיים שנפגעו:** בביצוע עבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של שנתיים מאסר, פגע הנאשם בזכות הקניין, בזכות הפרטיות ובתחושת הביטחון האישי. מלבד הפגיעה בשגרת החיים ועגמת הנפש אשר קיימות בכל עבירות הרכוש, בעבירה של הסגת גבול קיים גם סיכון אינהרנטי להתדרדרות האירוע לפגיעה פיזית בחיי אדם. כל אדם וכל גוף זכאי להגנתו של

החוק ומערכת המשפט, בשמירה על רכושו ובהגנה מפולשים אליו.

בביצוע עבירה של גניבה, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר, פגע הנאשם בזכויות הקניין והפרטיות של האחר.

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצד הנאשם הינה גבוהה. הנאשם פלש לחדרי מלון, בשעות בהן סביר כי אורחי המלון לנים את שנתם, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו, והוא גנב מחדריהם רכוש יקר ערך, הכולל מכשירי טלפון, כסף מזומן ותכשיטים, שקרוב לוודאי היה להם גם ערך סנטימנטלי. יתר על כן, וכפי שצינתי בהליך אחר, יש לראות בחומרה רבה גניבת מכשירי טלפון "חכמים", שכיום יותר מתמיד, הכינוי "טלפון" אינו משקף עוד את מאגר המידע הטמון בהם. מכשירים אלה כוללים בחובם עולם ומלואו: מידע אישי ופרטי, תמונות וסרטונים, רשימת חברים, התכתבויות אישיות, גישה לחשבונות בנק ולבדיקות רפואיות, גישה לרשתות חברתיות ועוד, בדומה למחשב נייד. בגניבת מכשיר טלפון "חכם" יש מימד של הסגת גבול לטריטוריה הפרטית של הפרט והיא טומנת בתוכה פגיעה ממשית בביטחון האישי של קורבן העבירה. לפיכך, הפגיעה הנגרמת מגניבת מכשירים מסוג זה אינה רכושית גרידא, אלא מדובר בפגיעה קשה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי לא רק של בעל המכשיר, אלא גם של משפחתו וציבור מכריו (ת"פ 1504/12 **מדינת ישראל נ' סייאד** (ניתן ביום 7.4.2014)).

11. **במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין) אציין כי עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם אינן מהרף הגבוה במדרג החומרה בספר החוקים, לרבות ביחס לעבירות רכוש אחרות כגון: שוד או התפרצות למקום מגורים. עם זאת, נסיבות ביצוען מצביעות על חומרה מסוימת, שעה שהנאשם נכנס בשעות הלילה למספר חדרים בבתי מלון שונים כאשר חלקם למצער היו מאוכלסים ומכאן הפוטנציאל להתרחשות אירוע אלים וגנב מתוכם רכוש בעל ערך. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה מרכזי ובלעדי ומידת אשמו רבה. הנאשם הסיג גבול בשלושה מועדים עוקבים לחדרי בתי מלון שונים בעיר אילת ונוכחות דיירי המקום לא הרתיעה אותו. הנאשם גנב רכוש יקר ערך בשניים מהמקרים ובאירוע השלישי נמלט לאחר שאחד מדיירי החדר הקיץ משנתו וצעק לעברו. נסיבות ביצוע העבירות באירועים השונים מלמדות על תכנון שקדם להן. עם זאת, אין המדובר במעשים שניכר בהם תחכום רב, שכן בכל אחד מהאירועים, הנאשם הסיג גבול דרך דלתות לא נעולות בחדרי מלון. הנאשם גילה תעוזה רבה והעדר מורא, עת נכנס לחדרי מלון בעת שהיה זה אך צפוי שאורחי המלון ימצאו בחדרם, וקרוב לוודאי ילוננו במיטותיהם. בנקל ניתן לשער את תחושות האימה והחרדה שלבטח תקפו את דיירי החדר, כך באירוע השלישי, כאשר התעוררו לקול הרעש שהקים הנאשם שעה שחיטט ברכושם. הנאשם גרם לנזק ממוני בכך שגנב באירוע הראשון מכשיר טלפון מסוג אייפון 5 ובאירוע השני שני מכשירי טלפון מסוג אייפון, מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי סמסונג, כסף מזומן, המחאה (שלא הופקדה) ותכשיטים. בנוסף לכך, גרם הנאשם בשלושת האירועים לנזק לא ממוני, שבא לידי ביטוי בפגיעה בפרטיותם ובתחושת הביטחון של אורחי בתי המלון ואף פגע בשמם הטוב של בתי המלון עצמם. למעשיו של הנאשם בכל אחד מהאירועים התלווה פוטנציאל להיתכנות מפגש אלים בינו לבין דיירי החדרים. נטען כי הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות הינה מצוקה כלכלית והנאשם תכנן להפיק ממעשיו רווח כספי. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם

ובכל עת ובעיקר בין אירוע למשנהו, יכל לחדול ממעשיו מבלי שעשה זאת. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם. לא נשמעה טענה לעניין מצוקה הנפשית או קרבה לסייג אחריות פלילית.

12. **בחינת מדיניות הענישה הנהוגה לצורך קביעת מתחמי הענישה לאירועים השונים** מלמדת כי במרבית המקרים בהם הורשע נאשם בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה נלוו לה עבירות רכוש נוספות. עיון בפסיקה הנהוגה בעבירות אותן ביצע הנאשם מלמד כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי במעשה ובעושה:

א. ברע"פ 9043/14 **דניאל ברששת נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.1.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שערעורו נדחה בבית משפט המחוזי, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה, בכך שנכנס עם אחרים למחסן ונטלו כלי עבודה. צורף כתב אישום נוסף בשלו הורשע הנאשם בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה ופיצויים כספיים.

ב. ברע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.5.2014) נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש נאשם שערעורו נדחה בבית משפט המחוזי. בערכאה הדיונית, הורשע הנאשם עם אחר לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, גניבה ונהיגה נמהרת ורשלנית, בכך שנטלו ברזל מאתר בנייה אליו נכנסו ונמלטו תוך נהיגה מסוכנת. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסרים מותנים כך שנגזרו עליו 12 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון.

ג. בעפ"ג (מח' ב"ש) 52674-04-13 **חביב סבן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.7.2013) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה, בכך שנכנס לאחד החדרים במלון באילת דרך הדלת שלא הייתה נעולה, ובשעה שדיירי החדר נמו את שנתם, וגנב רכוש, שלימים הושב לבעליו. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 5 ל-14 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

ד. בעפ"ג (מח' ב"ש) 47551-07-10 **טייב חביב ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.2010) הורשעו נאשמים על יסוד הודאתם בעבירות של הסגת גבול פלילית, ניסיון גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שהסיגו גבול למפעל באזור תעשייה והוציאו משם 9 משטחי בשר. על הנאשמים, ללא עבר פלילי הוטלו **60 ימי מאסר לריצוי בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי למפעל וחילוט המשאית באמצעות נכנסו למפעל.

ה. בת"פ (עכו) 50329-01-15 **מדינת ישראל נ' גרמן ייבדייב** (ניתן ביום 22.3.2015) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וניסיון גניבה, בכך שנכנס למשרד היחידה לקידום נוער לאחר שפתח את דלתה שהייתה סגורה ונטל ממנו תיק. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר על תנאי כך שתקופת המאסר הועמדה על 14 חודשים, ומאסרים מותנים.

ו. בת"פ (אי') 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ז'ק טורג'מן** (ניתן ביום 12.5.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וניסיון גניבה, בכך שפרץ למחסן של מסעדה באילת. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות**.

ז. בת"פ (פ"ת) 15683-01-13 **מדינת ישראל נ' נור אעמר** (ניתן ביום 17.4.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה, בכך שהסיג גבול בבית עסק של קונדיטוריה וגנב עוגות, בקבוקי שתייה וקופת צדקה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי**.

ח. בת"פ (אי') 11104-11-12 **מדינת ישראל נ' מילטון גולדשטיין** (ניתן ביום 14.3.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס לדירת מכר ונטל מחשב נייד, גיטרה חשמלית וציוד הגברה. נקבע **מתחם ענישה הולם בין 3 ל-18 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות והופעל מאסר מותנה בחופף**.

ט. בת"פ (פ"ת) 14190-05-13 **מדינת ישראל נ' אלי שושן** (ניתן ביום 14.1.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של ניסיון גניבה, הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס לבית עסק לאחר שוודא כי אין בו איש, ונטל סכום של 20,000 ₪. נקבע **מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי למתלונן**.

י. בת"פ (טב') 1704-09-09 **מדינת ישראל נ' עזרא חופי ואח'** (ניתן ביום 24.5.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילית, גניבה, היזק לרכוש וניסיון גניבה בכך שהגיע לקרוואן בשוב נווה עובד ונטל מהמקום חפצים שונים העשויים אלומיניום וברזל כולל מזגנים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי**.

יא. בת"פ (אי') 39347-05-14 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן** (ניתן ביום 31.12.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, בכך שנכנס לחדר במלון באילת. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

יב. בת"פ (אי) 57386-04-13 **מדינת ישראל נ' חדר אלחסוני** (ניתן ביום 7.7.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, בכך שנכנס דרך חלון שניפץ לקרוואן במגרש גרוטאות באזור התעשייה וגנב נעלים, תיק אישי ואוכל מהמקרר. נקבע **מתחם ענישה שנע בין מעצר מותנה ושל"צ לבין שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן והתחייבות.

יג. בת"פ (ק"ג) 46811-11-13 **מדינת ישראל נ' מסעוד ביטון** (ניתן ביום 12.3.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה בכך שטיפס לבית ונכנס דרך החלון. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

יד. בת"פ (י-ם) 2783/09 **מדינת ישראל נ' רסמי אבו חליל ואח'** (ניתן ביום 2.9.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע נאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

טו. בת"פ (אי') 1041/08 **מדינת ישראל נ' שירן פסו ואח'** (ניתן ביום 15.2.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע נאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

13. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והיחס ההולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחמי העונש ההולמים לאירועים בהן הורשע הנאשם הינם כדלקמן:

מתחם הענישה ההולם עבור כל אחד מהאירועים הראשון והשני, הכוללים הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה, הינו **בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה כספית והרתעתית.

מתחם הענישה ההולם לאירוע השלישי, הכולל הסגת גבול כדי לעבור עבירה, הינו **בין מאסר מותנה ושל"צ**

לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול ירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה כספית והרתעתית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

14. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סע' 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סע' 40 לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחמי הענישה, בשל שיקולי שיקום, על אף שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית, כפי שמסר שירות המבחן. מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחמי הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו (סע' 40 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחמי הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. לאחר קביעת מתחמי הענישה לאירועים בהם הורשע הנאשם, יש לקבוע עונש כולל לכל האירועים. לצורך כך, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות שיש בהן כדי להשפיע על גזירת הדין, כגון: גיל, עבר הפלילי, נטילתהאחריות, פגיעת העונש במשפחתו, נסיבות חיים קשות, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועוד (ר' סעיף 40 לחוק העונשין). בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009)).

16. ביום 16.3.2015 נתקבל תסקיר מאת שירות המבחן, במסגרתו נסקרו קורות חייו של הנאשם ותולדות משפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. מהתסקיר נלמד כי הנאשם, יליד 1989, עלה לארץ בגיל שנתיים, מתגורר באילת ועובד במסעדה מזה כשנה לשביעות רצון מעסיקו (הוצג מכתב המלצה לשירות המבחן). הנאשם מסר כי ביצע את העבירות על רקע תחושות של ייאוש ומצוקה כלכלית שנבעו מריצוי מאסר בכלא צבאי במשך כחצי שנה וצבירת חובות כבדים. הנאשם סיפר כי ביצע את העבירות לאחר שצרך אלוהול, נכנס לחדרי בתי המלון כדי לגנוב מבלי לחשוב על השלכות מעשיו, חומרם ומשמעותם. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה ובושה כלפי משפחתו וקרבתיו.

נמסר שהנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן וניאות להשתלב בקבוצה ייעודית לבגירים צעירים. הנאשם שלל שימוש בסמים ולא נמצאו שרידי סם בבדיקה שנערכה לו. שירות המבחן התרשם כי על הנאשם הוטלה אחריות כבדה בהיותו הבכור למשפחה שהתמודדה עם קשיים כלכליים ובריאותיים והתקבל הרושם כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו והשתלבותו בהליך שיקומי מפחיתה את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. הנאשם הביע רצון להמשיך במסגרת הטיפולית כמנוף לשינוי אורחות חייו. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה לתקופה ממושכת ופיצוי כספי למתלוננים.

17. הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה מיום 31.5.2015.

18. בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית עליה עמדתי לעיל והצורך של מערכת המשפט לתרום חלקה למיגור עבירות הרכוש, בייחוד אלה בהן טמון פוטנציאל לפגיעה בנפש, כדי להרתיע את הנאשם העומד לדין ועבריינים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד. הנאשם לא נרתע מלבצע עבירות רכוש חוזרות בהן פוטנציאל לפגיעה בנפש, בתעוזה רבה, כלפי קרובות שונים, יום אחר יום, ועל כן יש להשית עליו ענישה מרתיעה לבל ישוב ויפרוץ גבולות החוק בעתות משבר או קהות חושים.

הנאשם לא פעל לתקן את תוצאות מעשיו בדרך של פיצוי קרובותיו, או השבת הכסף והרכוש הגנוב, על אף שנמסר כי הביע רצון לעשות כן. הנאשם הורשע כאמור בביצוע צבר עבירות רכוש, במועדים שונים, כך שאין המדובר במעידה חד פעמית.

19. לזכות הנאשם הבאתי בכלל חשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולא, הבעת החרטה, לקיחת האחריות, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה מצדו עם הגורמים הטיפוליים והשיקומיים. לא נודע על פתיחת הליכים נוספים נגד הנאשם מאז ביצוע עבירות כתב האישום. נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו, לרבות רקעו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם.

20. ברם, סבורני כי אין בהמלצות שירות המבחן כדי לשקף נכונה את האיזון הראוי בין שיקולי הענישה. בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו - הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהרתעתו, הרתעת הרבים ושיקומו של הנאשם, הרי שבגדר תפירת חליפתו העונשית, סבורני כי העונש המתאים לנאשם ימצא ביטוי בביצוע עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, לצד רכיבי שיקום, הרתעה ופיצוי מידתי לנפגעי העבירה.

העונש המתאים לנאשם

21. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם, עונש זה:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 31.5.2015 הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. מובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו בבית החייל בעיר באר שבע, רחוב בית לחם ת.ד. 18, החל מיום 21.10.2015, הכל בהתאם להנחיות הממונה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יבצע כל עבירת רכוש, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. צו מבחן - הנאשם יעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך תקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום; הכל בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא יעמוד הנאשם בצו המבחן, ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשו.

ד. פיצויים - הנאשם יפצה את עת/1 אבי כהן, קרבן האישום הראשון, בסך 1,500 ₪; ואת עת/3 רנה ג'ורי, קרבן האישום השני, בסך 3,000 ₪.

דמי הפיצוי ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ביום 1.10.2015 ויתר התשלומים מדי 01 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מהתשלומים, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הפיצוי שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק. התשלום יבוצע בקופת בית המשפט ממנה יועבר למתלוננת לפי כתובתה בכתב האישום.

ה. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת רכוש, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב. היה והנאשם לא יחתום על כתב התחייבות בתוך 7 ימים, יאסר בגין כך למשך 15 ימים.

22. העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

23. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

עמוד 10

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, במעמד הצדדים.